

Ludmiła Dackowa

Walka z cyberprzestępczością: procedury unijne i ich zastosowanie w wybranych państwach członkowskich

Streszczenie

Walka z cyberprzestępczością staje się jednym z głównych zadań we współczesnej koncepcji bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Rozwój technologii internetowych sprzyja powstawaniu i rozpowszechnianiu się nowych zagrożeń. Celem pracy jest analiza istniejącego systemu walki z cyberprzestępczością w UE, identyfikacja istniejących problemów oraz propozycja ich rozwiązania za pomocą doświadczenia wybranych państw członkowskich (Belgii, Estonii, Francji, Holandii i Polski). W celu sformułowania takich rekomendacji została przeprowadzona analiza możliwości implementacji wybranych rozwiązań państw członkowskich UE na poziomie międzyrządowym. W wyniku badania zidentyfikowano istniejące problemy i luki w obecnym systemie walki z cyberprzestępczością w UE: fragmentacja instytucjonalna, dublowanie funkcji instytucji oraz niespójność w zakresie stosowania prawa, a także niewystarczające kampanie informacyjne i słabo rozwinięte partnerstwa publiczno-prywatne. Analiza podejść wybranych państw członkowskich pokazuje, że aktywne zaangażowanie sektora prywatnego, w formie partnerstwa publiczno-prywatnego, jest jednym z kluczowych elementów w skutecznej walce z cyberprzestępczością. Ponadto analiza polityki bezpieczeństwa cybernetycznego na poziomie krajowym zwraca dodatkową uwagę na rolę użytkowników końcowych. Oznacza to, że zapewnienie wystarczających kampanii informacyjnych staje się niezbędnym elementem dla polityki cyberbezpieczeństwa. Dodatkowo, ustalenie jasnego podziału obowiązków pomiędzy istniejącymi instytucjami pozwoli uniknąć fragmentacji i dublowania ich funkcji. Osiągnięte wyniki pozwalają stwierdzić, że pewne praktyki wdrożone na poziomie krajowym wybranych państw członkowskich mogą zostać później przyjęte na poziomie międzyrządowym UE i zmienić istniejące podejście w zakresie walki z cyberprzestępczością.